

ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАКОНОДАВЧО-ПРАВОВОЇ БАЗИ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ І ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Козлова В.Я.

У статті висвітлені питання становлення і розвитку законодавчої бази України в області інвестиційно-інноваційної діяльності і інтелектуальної власності. Розглянуто становлення інвестиційно-інноваційної законодавчої бази пост радянського простору та проаналізовано сучасне становище законів і законотворчих актів. Звернуто увагу на те, що інноваційна діяльність має свою чітко виражену специфіку і спрямованість, тому необхідне віддзеркалення цієї діяльності в спеціальних законах і законодавчих актах. Зроблені висновки і представлені засади до удосконалення заходів поліпшення стану правової бази України в галузі інвестиційно-інноваційної діяльності і інтелектуальної власності.

Ключові слова: законодавча база, закон, інвестиційно-інноваційна база, інтелектуальна власність.

ВСТУП

Однією з важливих соціально-економічних проблем сучасної України є гостра необхідність переведення економіки на нову технологічну базу. Це найважливіша умова швидкого подолання технологічного відставання країни. Дану задачу можна вирішити, спираючись на інноваційні технології у виробництві і управлінні, на використанні інтелектуального капіталу, який формується з результатів досягнень в науці і культурі.

Дослідження зарубіжних і вітчизняних вчених свідчать про те, що інноваційна діяльність в Україні знаходиться у стадії хронічної кризи: спостерігається зниження інноваційної активності підприємств, рівня комерціалізації розробок, традиційно повертаються дрібні удосконалення, відсутні процеси тиражування нововведень. Хоча загальновідомо, що в сучасних умовах господарювання інновації – це необхідний і об'єктивний чинник конкурентноспроможного розвитку кожного підприємства, інтенсивного технічного і технологічного оновлення виробництва і модернізації економіки всієї держави.

Загальними питаннями впровадження інноваційних змін присвячена значна кількість робіт вітчизняних і зарубіжних вчених, таких як: В.Н. Амітан, Р.А. Фатхутдінов, Л.І. Федуллова, А.М. Турила, О.А. Зінченко, В.П. Логінов, А.С. Кулагін, П. Друкер, Й. Шумпетер, Л.С. Бляхман, Д.М. Гвишиани, В.І. Громека, В. Кінгстон, Е. Дихтль, Х. Хершген, М.М.Іванов, С.Р. Колупаева та інші.

1 СТАНОВЛЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ЗАКОНОДАВЧОЇ БАЗИ ПОСТ РАДЯНСЬКОГО ПРОСТОРУ

Ключове значення в забезпеченні швидкого переходу на інноваційний розвиток економіки і суспільства будь-якої країни належить законодавчо-правовому регулюванню цих процесів.

Відразу процес складався безсистемно практично на всій території СНД. Тільки у другій половині 90-х років почали прийматися державні акти, спеціально направлені на врегулювання інноваційної діяльності. Це пояснювалося тим, що уявлення про форму і зміст інноваційної діяльності ще не склалося, асоціювалася з діяльністю впроваджень, як в плановій економіці СРСР.

У Конституції СРСР в ст. 26 визначалася норма, згідно якої впровадження результатів наукових досліджень розглядалося, як продовження науково-технічної діяльності і оголошувалася функцією держави. Отже, реалізація науково-технічних розробок і винаходів в перші роки пострадянського періоду знаходила віддзеркалення в законодавчих актах, регулюючих науку і наукову діяльність.

Оскільки інноваційна діяльність за своєю суттю є діяльністю комерційною, вона так само регулювалася законодавчими актами, орієнтованими на підприємництво, такими як Цивільний Кодекс України.

Надалі стало очевидне, що подібна практика не дає необхідних результатів, оскільки інноваційна діяльність має свою чітко виражену специфіку і спрямованість. Тому стало необхідне віддзеркалення цієї діяльності в спеціальних законах і законодавчих актах. До 2006 року на всій території СНД було прийнято відповідне законодавство, урядами країн співдружності були затверджені концепції інноваційного розвитку, організовані державні

Козлова Вікторія Янівна, аспірант, асистент кафедри обліку і аудиту ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет», м. Маріуполь, т. 067 267 19 09, vika1970oo@mail.ru

агентства по контролю і впровадженню інноваційної політики країни.

Проте до цих пір наявної національної законно-правової бази недостатньо. Закони і законодавчі акти не повною мірою відображають різноманітність юридичних підсистем різних галузей права.

Перш, ніж проводити аналіз інноваційної діяльності підприємств України доцільно провести дослідження законодавчої бази країни, взаємозв'язок законів і законодавчих актів в області інновацій, інвестицій і інтелектуальної власності.

2 АНАЛІЗ ПРАВОВОЇ БАЗИ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ І ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА СУЧАСНИМ ЕТАПІ

На даному етапі інвестиційно-інноваційне законодавство і законодавство інтелектуальної власності України представлене наступними законами (табл. 1).

Режим іноземного інвестування в Україні регулюється національним законодавством, яке визначає режим іноземних інвестицій, базується на нормативних актах господарського законодавства.

Оскільки на даному етапі в Україні спостерігається відтік іноземних інвестицій з країни, необхідні умови для зміцнення інвестиційних ресурсів усередині країни. У цьому може сприяти концесійна діяльність, яка обумовлена Законом України «Про концесію», особливістю якого є довгостроковий характер, що сприяє інвестуванню,

оскільки дає можливість в договорі концесії визначити довгострокові зобов'язання сторін. Проте концесійні стосунки більше є орендними і їх доцільніше застосовувати в галузях з невеликим капіталовкладенням.

Системний підхід до формування законодавчої бази інноваційної діяльності в Україні закладений в 1999 році, коли була прийнята Концепція науково-технологічного і інноваційного розвитку України, а також з ухваленням базового Закону «Про інноваційну діяльність» в 2002 році.

Проте, як показує практика, виконання інвестиційно-інноваційного програм розвитку в регіонах ігнорується. Територіальні органи місцевого самоврядування спільно з органами державної влади повинні використовувати методи стратегічного планування і управління. Використання цих методів повинне поєднуватися з чітким визначенням пріоритетів розвитку і наявністю резервного ресурсного забезпечення.

Оскільки проблеми охорони інтелектуальної власності стають одними з головних питань в сучасній світовій економіці, ефективна система охорони інтелектуальної власності є базою для впровадження інноваційної моделі розвитку економіки будь-якої країни.

Законодавство і процедурні аспекти отримання прав інтелектуальної власності в Україні тісно пов'язані з нормами Європейського Союзу і іншими міжнародними стандартами, закріплені міжнародними договорами і конвенціями.

Таблиця 1 Правова база інвестиційно-інноваційної діяльності і інтелектуальної власності [2]

Конституція України	забезпечує гарантію захисту прав всіх суб'єктів, зокрема права власності (ч. 4 ст. 13), прав приватної власності, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності (ст. 41, ст. 54), права громадян на підприємницьку діяльність (ст. 42) і т.д.
Закони України у сфері інвестиційної діяльності [2]	
«Про власність»	передбачає створення державою рівних умов для всіх форм власності і гарантії їх захисту
«Про інвестиційну діяльність»	представлені правові, економічні і соціальні умови інвестиційної діяльності на території України. Закон направлений на забезпечення рівного захисту має рацію, інтересів і майна суб'єктів інвестиційної діяльності незалежно від форм власності, а також на ефективне інвестування народного господарства України, розвитку міжнародного економічного співробітництва і інтеграції
«Про господарські суспільства»	регламентує основні принципи створення і діяльності цих суспільств
«Про дію міжнародних договорів на території України»	передбачає умови і порядок дії таких договорів на Україні
«Про приватизацію державного майна»	забезпечує права іноземних суб'єктів господарювання виступати в ролі покупців в процесі приватизації і порядку отримання ними права власності на об'єкти приватизації. Також в цьому законі обумовлені повноваження органів приватизації (Фонду державного майна, регіональних відділень і представництв) виступати з боку держави засновниками підприємств із змішаною формою власності
«Про лізинг»	передбачений порядок здійснення лізингових операцій в Україні;
«Про оподаткування прибутку підприємств»	встановлені пільги на період дії інвестиційної програми. У п. 4.2.5 ст. 4 передбачено, що суми коштів або вартість майна, які поступають платникові податку у вигляді прямих інвестицій або реінвестицій в корпоративні права, не включаються до складу валового доходу і податок на прибуток підприємств з цих сум не стягується

Закони України [2]	
«Про режим іноземного інвестування»	визначає особливості режиму виходячи з цілей, принципів і положень законодавства України;
«Про інститути сумісного інвестування»	встановлюються правові і організаційні основи створення, діяльності і відповідальності суб'єктів сумісного інвестування, особливості управління їх активами, вимоги до складу, структурі і збереження активів, особливості розміщення і обороту цінних паперів інститутів сумісного інвестування, порядок і об'єм розкриття інформації інститутами загального інвестування з метою залучення і ефективного розміщення фінансових ресурсів інвесторів
«Про зовнішньоекономічну діяльність в Україні»	регулює інвестування як різновид зовнішньоекономічної діяльності і встановлює особливості, принципи і форми здійснення цієї діяльності
«Про спеціальні економічні зони і спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області»	визначає порядок створення і функціонування в Донецькій області спеціальних економічних зон і введення на територіях пріоритетного розвитку спеціального режиму інвестиційної діяльності
«Про ратифікацію Конвенції про порядок вирішення інвестиційних суперечок між державами і іноземними особами»	цим Законом ратифікована Вашингтонська Конвенція 1965 р. про порядок вирішення інвестиційних суперечок між державами і іноземними особами
«Про загальні принципи створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон»	встановлює правові принципи створення і функціонування таких зон
Митний кодекс України [3]	визначає порядок оподаткування митом валютних і майнових цінностей, які ввозяться до України, зокрема товарів, що ввозяться іноземними інвесторами для реалізації або власного споживання
Укази Президента України [2]	
«Про утворення Національного агентства України по реконструкції і розвитку»	регламентує формування і реалізацію державної політики щодо залучення і використання кредитів, грантів, міжнародної технічної і гуманітарної допомоги, іноземних інвестицій
«Про додаткові заходи щодо залучення іноземних інвестицій в економіку України»	визначені заходи по залученню іноземних інвестицій в економіку України
Закони України у сфері інноваційної діяльності [2]	
«Про інноваційну діяльність»	регламентує правові, економічні і організаційні основи державного регулювання інноваційної діяльності в Україні, встановлює форми стимулювання державних інноваційних процесів і напрямів на підтримку розвитку економіки України інноваційним шляхом. Згідно Закону «О інноваційній діяльності», головною метою державної інноваційної політики є створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку, використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- і ресурсозберігаючих технологій, виробництва і реалізації нових видів конкурентноздатної продукції. Серед інших заходів, Закон передбачає створення державних інноваційних фінансово-кредитних установ, надання безпроцентного кредитування на виконання інноваційних проектів, пільгове оподаткування інноваційних підприємств.
«Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків»	визначає правові і економічні принципи введення і функціонування спеціального режиму інноваційної діяльності технологічних парків
«Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні»	встановлює правові, економічні і організаційні принципи формування і реалізації пріоритетних напрямів інноваційної діяльності в Україні
«Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій»	дає можливість ефективніше використовувати науково-технічний і інтелектуальний потенціал України
Ухвали Кабінету Міністрів України [2]	
затверджений орган, що постійно діє, – Комісія з організації діяльності технологічних парків і інноваційних структур інших типів	з метою підвищення ефективності реалізації державної інноваційної політики, посиленню міжвідомчого контролю за реалізацією інноваційних і інвестиційних проектів, сприянню ефективній діяльності технологічних парків і інноваційних структур інших типів

затверджена Державна цільова програма розвитку систем інформаційно-аналітичного забезпечення реалізації державної інноваційної політики і моніторингу стану розвитку економіки	що передбачає здійснення низки заходів, реалізація яких направлена на підвищення рівня конкурентоспроможності економіки шляхом удосконалення механізмів стимулювання інноваційної діяльності на основі моніторингу стану інноваційного розвитку економіки, прогнозування відповідних тенденцій
затверджена Державна цільова програма «Створення в Україні інноваційної інфраструктури» на 2009 – 2013 роки	що здійснює низки заходів, направлених на забезпечення функціонування інноваційної інфраструктури підтримки малого інноваційного бізнесу, забезпечення розвитку мережі нових елементів інноваційної інфраструктури, підвищення інноваційної активності промислових підприємств, прискорення темпів випуску інноваційної продукції, залучення інвестицій для реалізації інноваційної продукції
затверджена Концепція національної інноваційної системи	мета якої полягає в створення умов для підвищення продуктивності роботи і конкурентоспроможності вітчизняних товаровиробників шляхом технологічної модернізації національної економіки, підвищення рівня їх інноваційної активності, виробництва інноваційної продукції, впровадження передових технологій, методів організації і управління господарською діяльністю для поліпшення добробуту людей і забезпечення стабільного економічного зростання
затверджена Програма науково-технічного розвитку Донецької області на період до 2020 року	у якій розроблена концепція науково-технічного і інноваційного розвитку регіону, затверджений план проведення державної інноваційної політики в містах і районах області
Законодавство України у сфері інтелектуальної власності [3]	
«Про охорону прав на винаходи і корисні моделі»	забезпечує реалізацію державної політики у сфері охорони прав на винаходи і корисні моделі
«Про охорону прав на промислові зразки» ВВР, 2003, N 35, ст. 271	регулює стосунки, що виникають у зв'язку з придбанням і здійсненням права власності на промислові зразки в Україні
«Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» ВВР, 2008, N 23, ст. 217	регулює стосунки, що виникають у зв'язку з придбанням і здійсненням права власності на знаки для товарів і послуг в Україні
«Про охорону прав на вказівку походження товарів» ВВР, 2008, N 23, ст. 217	визначаються правові принципи охорони прав на вказівку походження товарів в Україні і регулює стосунки, що виникають у зв'язку з їх придбанням, використанням і захистом
«Про захист від недобросовісної конкуренції» ВВР, 2009, N 15, ст. 204	у якому обмовляються правові принципи захисту суб'єктів ведення господарства і споживачів від недобросовісної конкуренції Закон направлений на встановлення, розвиток і забезпечення торгових і інших чесних звичаїв ведення конкуренції при здійсненні господарської діяльності в умовах ринкових стосунків
«Про авторське право і суміжні права» ВВР, 2004, N 13, ст. 181	охороняє особисті немайнові права і майнові права авторів і їх правонаступників, пов'язані із створенням і використанням творів науки, літератури і мистецтва - авторське право, і права виконавців, виробників фонограм і відеограм і організацій віщання - суміжні права
«Про науково-технічну експертизу» ВВР, 2006, N 22, ст. 199	визначає правові, організаційні і фінансові основи експертної діяльності в науково-технічній сфері, а також загальні основи і принципи регуляції суспільних стосунків у галузі організації і проведення наукової і науково-технічної експертизи с метою забезпечення наукового обґрунтування структури і змісту пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки, наукової науково-технічних, соціально-економічних, екологічних програм і проектів, визначення напрямів науково-технічної діяльності аналізу і оцінки ефективності використання науково-технічного потенціалу, результатів досліджень
«Про наукову і науково-технічну діяльність» ВВР, 2006, N 9, N 10-11 ст.96	визначає правові, організаційні і фінансові принципи функціонування і розвитку науково-технічної сфери, створює умови для наукової і науково-технічної діяльності, забезпечення потреб суспільства і держави в технологічному розвитку
«Про науково-технічну інформацію» ВВР, 2004, N 13, ст.181	визначає основи державної політики у галузі науково-технічної інформації, порядок її формування і реалізації в інтересах науково-технічного, економічного і соціального прогресу

	країни. Метою Закону є створення в Україні правової бази для отримання і використання науково-технічної інформації. Законом регулюються правові і економічні стосунки громадян, юридичних осіб, держави, що виникають при створенні, отриманні, використанні і розповсюдженні науково-технічної інформації, а також визначаються правові форми міжнародної співпраці в цій галузі. Дія Закону розповсюджується на підприємства, установи, організації Дія Закону розповсюджується на підприємства, установи, організації незалежно від форм власності, а також громадян, які мають право на здобуття, використання і розповсюдження науково-технічної інформації
«Про захист економічної конкуренції» ВВР, 2009, N 38, ст. 535	регламентує правові принципи підтримки і захисту економічної конкуренції, обмеження монополізму в господарській діяльності і направлений на забезпечення ефективного функціонування економіки України на основі розвитку конкурентних стосунків
«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо правової охорони інтелектуальної власності щодо виконання вимог, пов'язаних зі вступом України у ВТО» (ВВР), 2007, N 44, ст.512	вносить зміни до кримінального і цивільного кодексів України згідно вимогам ВТО
Ухвали Кабінету Міністрів [2]	
«Про затвердження Порядку сплати зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності»	Визначає терміни і механізм оплати зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності, а також розміри позначених зборів
Про затвердження Концепції розвитку національної системи правової охорони інтелектуальної власності [2]	Ця Концепція розроблена в рамках Угоди про партнерство і співпраці між Україною і Європейською Співдружністю і їх державами-членами і Угоди про торгові аспекти прав інтелектуальної власності з урахуванням практики застосування норм чинного законодавства
Декрет «Про стандартизацію і сертифікацію» ВВР, 2010, N 5, ст. 41	визначає правові і економічні основи систем стандартизації і сертифікації, встановлює організаційні форми їх функціонування на території України.
Стандарти Усесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІС) [2]	
Стандарти ВОІС	Стандарти ВОІС є нормативними документами в області інформації і документації у сфері промислової власності, містять правила і рекомендації, що стосуються уніфікованих методів представлення патентної інформації на різних носіях. Стандартами ВОІС регламентуються: форма і зміст патентних документів; правила їх індексації, класифікації і кодування; зміст і структура офіційних бюлетенів і покажчиків до них; характеристики матеріальних носіїв інформації і ін. Застосування стандартів патентними відомствами сприяє гармонізації і уніфікації патентної документації з міжнародними нормами, забезпечує ефективнішу міжнародну співпрацю в області патентної документації і стандартизації, спрощує міжнародний обмін, сприяє подоланню мовного бар'єру. Зокрема, користувачам патентної інформації використання редакцій стандартів, що діють, допоможе зорієнтуватися під час пошуку і аналізу патентної документації країн світу.
Міжнародні договори і угоди у сфері інтелектуальної власності [2]	
Конвенція про затвердження Усесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІС)	метою якої є сприяння охороні інтелектуальної власності у всьому світі шляхом співпраці держав і у відповідних випадках у взаємодії з будь-якою іншою міжнародною організацією
Паризька конвенція про охорону промислової власності	визначає положення про охорону промислової власності між державами
Мадридська угода про міжнародну реєстрацію знаків	забезпечує громадянам кожної договірної країни охорону своїх знаків у всіх інших країнах-учасницях цієї Угоди, які застосовуються для товарів або послуг і зареєстровані в країні походження, шляхом представлення заяв на відмічені знаки в Міжнародне бюро інтелектуальної власності, згадане в Конвенції, яка фундувала Всесвітню Конвенцію інтелектуальної власності, за посередництвом відомства відміченої країни походження

Ніщцька угода про Міжнародну класифікацію товарів і послуг для реєстрації знаків	яким визначена єдина класифікація товарів і послуг для реєстрації
Усесвітня конвенція про авторське право	забезпечує у всіх країнах, що підписали цю конвенцію, захист авторських прав в літературних, наукових і художніх творах
Міжнародні угоди держав-учасників СНД [2]	
Угода про заходи по охороні промислової власності і про створення Міждержавного радого з питань охорони промислової власності	прийнято для координації сумісної діяльності щодо створення міждержавної системи охорони об'єктів промислової власності, гармонізації національного законодавства у галузі правової охорони цих об'єктів і розробки Конвенції по охороні промислової власності відкритого типу
Угода про співпрацю в області охорони авторського права і суміжних прав	у якому держави-учасниці забезпечують на своїх територіях виконання міжнародних зобов'язань, що випливають з участі колишнього Союзу РСР в Усесвітній конвенції про авторське право (у редакції в 1952 року), виходячи з того, що дата придбання дії відміченої Конвенції для колишнього Союзу РСР (27 травня в 1973 року) є датою, по якій кожна держава-учасниця вважає себе за зв'язаного її положеннями
Угода про взаємне забезпечення збереження міждержавних секретів в області правової охорони винаходів	де сторони забезпечують режим секретності відносно відомостей, що є у них, про секретні винаходи відповідно до Угоди про взаємне забезпечення збереження міждержавних секретів від 22 січня 1993 року
Угода про заходи по попередженню і припиненню використання помилкових товарних знаків і географічних вказівок	метою якого є координація загальних дій щодо попередження і припинення використання несправжніх товарних знаків і географічних вказівок, а також фактів застосування методів недобросовісної конкуренції
Угода про співпрацю по припиненню правопорушень в області інтелектуальної власності	прийнято з метою вироблення узгоджених форм і реалізації методів взаємодії у сфері охорони і захисту інтелектуальної власності. Сторони здійснюватимуть співпрацю в питаннях попередження, виявлення, припинення і розслідування правопорушень в цій області на основі дотримання принципів рівноправ'я і взаємної вигоди і відповідно міжнародним договорам і своїм національним законодавствам

На підставі міжнародного договору одним з практичних результатів участі державних структур в розвитку інноваційної діяльності стало створення Українського центру інноватики (дослідження теорії і практики інновацій) і патентно-інформаційних послуг (УКРЦІПІ). Головним завданням УКРЦІПІ є сприяння комерціалізації винаходів і інших об'єктів промислової власності, просування на внутрішній і зарубіжний ринки перспективні високотехнологічні розробки, озброїти користувачів актуальною інформацією, засобами, методиками і стратегією захисту і використання своїх ресурсів інтелектуальної власності.

Закони України, що діють, у сфері захисту прав інтелектуальної власності припускають державну підтримку винахідницької і інноваційної діяльності, але на ділі законодавча система не в силах захистити інтелектуальну власність поки не будуть вирішені такі проблеми як:

- передача прав на об'єкти інтелектуальної власності на комерційних основах;
- розвиток франчайзингу, тобто правове забезпечення продажів або тимчасового надання в користування товарного знаку (бренду) під контролем власника;
- посилення правових мерів по запобіганню представленню заявок на винаходи за межі країни, минувши патентне відомство України;

- посилення правових мерів комерційної інформації підприємств;
  - посилення правових мерів по захисту вже існуючих товарних знаків, які в законах України не реєструються, оскільки немає переліку таких знаків;
  - удосконалення антимонопольного законодавства, яке б не дозволило використовувати процедуру патентування для монополізації ринків;
  - удосконалення обліку об'єктів інтелектуальної власності;
  - удосконалення оцінки вартості нематеріальних активів;
  - регулювання ринку інтелектуальної власності;
  - трансфер технологій за межі країни і так далі.
- Так само потрібно відзначити недосконалість законодавчо-правової бази інновацій.

ВИСНОВКИ

При значній кількості законів і законодавчих актів основні категорії поняття «інновація» у визначеннях різняться. Відсутність чітких визначень інноваційних понять утрудняє реєстрацію в Українській Державній Інноваційній Компанії і в її регіональних відділеннях, ускладнює проходження експертизи, оформлення кредитів і отримання пільг при оподаткуванні.

Дослідження даної проблеми представляється доцільним почати з характеристики змісту поняття «інновації», оскільки в сучасній науковій літературі воно розкривається неоднозначно, що багато в чому пояснюється відмінністю підходів дослідників цього складного і багатогранного питання. У подальшій

роботі ми розглянемо визначення і класифікацію інноваційно-інвестиційної діяльності в науковій літературі і запропонуємо систематизовану класифікацію інновацій і авторське визначення поняття «інновації».

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Державне агентство України з інвестицій та розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.in.gov.ua
2. Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua